

De trein is altijd een beetje... Een trein nemen is geen sinecure. Toch niet als je Dr. FVB heet...

Op 11 januari 2002, neemt onze cliënt, dokter FVB in Brussel een trein richting kust, naar Knokke, om precies te zijn...

Hij installeert zich op de eerste rij zetels links in de wagon en strekt zijn benen gekruist voor zich uit. Niet vermoedend dat deze comfortabele righthouding hem regelrecht naar een waar hindernissenparcours zal leiden.

Trolley uit de bocht

Een lawaaierige trolley vol met dranken verstoort de paradijselijke rust door stevig door de schuifdeuren achter onze cliënt te denderen. Vooraleer onze brave dokter besepte wat er hem overkwam, zat zijn linkervoet gekneld tussen de trolley en de metalen steunbalk van de zetel voor hem. Inwendig stevig vloekend over de zeer pijnlijke aanrijding, berust hij in zijn lot en spoort lichtjes aangedaan verder.

De pijn zwol echter alleen maar aan in de loop van de dag zodat de arts besloot 's avonds naar Brussel terug te keren voor een controle in het ziekenhuis. De diagnose voorspelde nog geen regelrechte ramp en de medische kosten waren redelijk. Onze verzekerde stuurde uiteraard de rekening op naar de spoorwegen die ze verder verwees naar de firma S. die instaat voor de catering aan boord van het transport per spoor. Op 23 januari ontving onze dokter twee cadeauchques vergezeld met de belofte de schade te vergoeden.

B.A.-verzekeraar weigert

Tot zover ging alles dus goed. Enfin, toch beter dan u wellicht zou vrezen, nietwaar ?

Maar de B.A.-verzekeraar van de firma S zag het toch niet zo zitten en weigerde categoriek de tussenkomst. De dokter had het ongeval immers uitgelokt. Hij had zijn benen maar niet in het gangpad moeten uitstrekken ! Aansprakelijk dus...

Oplossing ?

Langzaam maar zeker rijdt dit spoorongeval zich vast, ondanks diverse pogingen van de makelaar en de cliënt om tot een minnelijke regeling te komen. Terwijl de cliënt eenzijdige mediatiepogingen onderneemt om de zaak op te lossen, verergert de medische toestand van zijn voet zich (met een blijvende ongeschiktheid van 4%) waardoor de financiële en morele schadeposten flink oplopen.

Gezien de impasse door een totaal tekort aan medewerking van de tegenpartij, besluit de makelaar van de dokter op 26 maart D.A.S. te raadplegen.

D.A.S. komt tussen

De beheerder gooit zich in de strijd om een snelle optimale regeling te verkrijgen, maar ook hij klopt vruchteloos op de deur van het cateringbedrijf. Op 26 april 2002 lijken de mogelijkheden op minnelijk vlak uitgeput en besluit D.A.S. op basis van de totaal onaanvaardbare houding van de tegenpartij het advies van een advocaat in te winnen.

Gewapend met een positief advies dagvaardt de advocaat de tegenpartij. Hij laat nog iedere oplossing op minnelijk vlak open, conform de wens van de arts.

De verzekeraar B.A lijkt echter niet alleen onwrikbaar te volharden in zijn weigering, hij steekt bovendien alle mogelijke stokken in de wielen om de zaak te vertragen. Onze advocaat dient zelfs op een bepaald ogenblik het neerleggen van de besluiten af te dwingen.

Resultaat ? De oorspronkelijke zitting van 10 april 2003 wordt uiteindelijk verschoven naar de 4de april 2005 ! Het vonnis van 9 mei 2005, geeft onze cliënt gelijk en veroordeelt de tegenpartij alle kosten (nog vast te leggen door een gerechtsexpert) te vergoeden.

En u dacht dat het hiermee gedaan was ? De tegenpartij had nog een laatste verrassing in haar mouw... In juli 2005, welgeteld **drie jaar** na het ongeval, komt de tegenpartij weliswaar op cynische wijze, tegemoet aan de oorspronkelijke verzuchtingen van onze verzekerde... De advocaat dreigt met een procedure in beroep... indien wij niet akkoord gaan met een minnelijke regeling !

Uiteindelijk, raakt men akkoord met een regeling voor een bedrag van € 1700,93; over dit bedrag dat de verzekerde samen met zijn raadsman in detail en uiterst correct berekend had werd zelfs niet meer gediscussieerd...

De kosten die D.A.S. aanvaardde te betalen voor de verdediging van haar verzekerde om een oplossing te vinden die aan haar hoogste normen beantwoordde liepen op tot € 2.169,62: administratieve kosten van het dossier (€ 250), erelonen en kosten van advocaat (€ 1.948), de kosten van gerechtsdeurwaarder (€ 221,62).

Eens te meer, bewijst D.A.S. met dit dossier dat ze al haar middelen aanwendt, ongeacht de financiële inzet van het geding et de tijdsduur van de onderhandelingen om de rechten van haar verzekerden te vrijwaren !

*D.A.S., de juiste keuze
de beste kwaliteit*